

I + I = SACRED MONSTERS

Ester Vendrell

Sacred Monsters. Sylvie Guillem and Akram Khan. Direcció artística i coreografia: Akram Khan. Ballarins: Sylvie Guillem i Akram Khan. Coreografies addicionals: Lin Hwain-min (solo de Sylvie Guillem) i Gauri Sharma Tripathi (solo d'Akram Khan). Assistent de coreografia: Nikoleta Rafelisova. Música: Philip Sheppard. Músics: Alies Christina (violí), Coordt Linke (percussió), Faheem Mazhar (veu), Juliette van Peteghem (veu), Philip Sheppard (violoncel). Dramatúrgia: Guy Cools. Disseny de vestuari: Kei Ito. Disseny de decorats i escenografia: Shizuka Hariu. Disseny d'il·luminació: Mikki Kunttu. Enginyer de so: Manu Corazzini. Productor: Farroq Chaudry. Màner de producció: Fabiana Piccioli. Teatre Grec, 26 i 27 de juny de 2007.

Amb aquest títol pretensions, i prenent el nom de Sylvie Guillem com a reclam i justificació, es va inaugurar el Festival Grec 2007 amb l'accent posat a concedir a la dansa el privilegi de ser l'escollida.

El títol *Sacred Monsters* juga amb el contingut i l'emfatitza, i l'estètica de l'encontre i creació mediàtica entre dos grans noms actuals de la dansa. *Sacred Monsters* uneix la gran estrella i *enfant terrible* del ballet, Sylvie Guillem, i el creador revelació de la cultura coreogràfica global britànica actual, Akram Khan, de procedència bengalí. Per tant *Sacred Monsters* pretén ser espectacle i síntesi d'oposats: orient-occident, clàssic-contemporani i tradició, espectacularitat i secularitat, alhora que intenta exposar-nos la part més humana d'uns joves convertits en «monstres» mediàtics de l'espectacle.

Aquesta síntesi cultural es troba plasmada coreogràficament en una estructura que alterna els solos de les estrelles, on s'exhibeix la identitat física de la dansa clàssica i el *kathak* respectivament, amb moments d'encontres —uns més casuais i teatrals i altres exclusivament físics—. És precisament en el duet central on arriben els millors moments de dansa i fusió i on tota paraula és supèrflua. L'organicitat, el moviment continuat i la fluïdesa del moviment lligat i respirat d'Akram Khan aconsegueixen envair i dominar les llargues i estilitzades extremitats de Sylvie que, a manera de distorsió plàstica, semblen exhibir-se en els moments inicials de l'espectacle i trenquen certa harmonia estètica.

La poètica de Khan —creador— acaba dominant i vencent la intèrpret Guillem i la balança es decanta a favor d'un espectacle de to líric, acompanyat d'una música amb instrumentació occidental però de timbre i sonoritat orientals, sensual i envoltant, embolcallada per una estètica de formes i dissenys senzills on dominen els colors càlids. Queda al marge per a l'espectador, per tant, l'absurd diàleg que mantenen els dos intèrprets en un moment puntual de l'espectacle,

en una forçada dramaturgia que pretén fer-nos veure que hi ha quelcom més profund que un encontre d'estètiques i personalitats.

A banda d'aquest impàs, l'espectacle evoluciona de manera fàcil i agradable per a l'espectador, conté els elements suficients per parlar de contemporaneïtat sense fer entrar en conflicte una diva del ballet i, com a espectacle per difondre i popularitzar la dansa, aconsegueix els seus objectius. Bellesa, harmonia, sensualitat i entreteniment. Ara bé, és trist que Barcelona tan sols hagi ofert a Sylvie Guillem la possibilitat de presentar-se a partir d'un divertiment sense apreciar-la en un ballet integral. I els amants d'Akram Khan, sense dubte ens quedem amb *Ma*, l'espectacle que va signar aquesta temporada passada al Mercat de les Flors amb la seva companyia.

Sylvie Guillem i Akram Khan a Sacred Monsters. Música: Philip Sheppard. Teatre Grec, juny del 2007. (Tristram Kenton)